

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritium Ibidem
Parochi, Consilarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,
Coloniæ, Præpositi. Pro Societate ...**

Stevartius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1594

VD16 S 8949

Qualis paupertas Iesuitarum, & in quo consistat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

tur, licet sit absurdissimum ac vanissimum. Eam autem in demonstratione innocentiae Patrum Societatis serua bo rationem, quæ distinguat calumnias tuas, ne nostra tua sit similis orationi, quæ ubique quiduis pro furore illo, quo agitatatus es, profudit.

Primum igitur cum Patres Societatis IESV, quemadmodum ceteri quoque Religiosi homines Paupertatem profiteantur, in eam mirum est, quam sæpe, quanto impetu & furore incurrat Polycarpus, quasi non solum sint pauperes, ut ait, sine defectu; sed opulenti, ac rebus omnibus, quas quisque appetere possit, supra ceteros mortales abundantes. Iam enim Iesuitarum Collegia, Principum munitissimas arces magnitudine ac splendore superant; regias gazas domi absconditas habent, in templo ostentant, in victu ac vestitu delicati, splendidiq; plus quam dici possit. Possẽm ego hæc fortè conuellere, si testes citarem pro Societate contra tuas calumnias, quotquot plura Iesuitarum Collegia in Germania & apud alias nationes videntur. Fortè etiã quibusdam videretur aptè responsum, si Polycarpum ad Collegia Iesuitarum inuitarem, viueret aliquamdiu inter illos, & hac opulentia ipse perfrueretur: quæ si arrideret, ipse quoque Societati nomen suum dare posset. Sed alia mihi quærenda est defensio, certior & expeditior.

Eam igitur Iesuitæ paupertatem profitentur, non ut nihil vlllo modo habeant, sed ut nihil veluti proprium possideant: non ut omnibus rebus egeant, sed ut quam minimo sint contenti, non ut fame moriantur, sed ne à virtute cupiditatibus astrahantur: Non est Paupertas, Leyser, habere nihil, neque magis hæc Virtus aut Votum religiosum in rerum externarum vel vsu, vel defectu consistit, quam in affectu. Nam & multi mendici nequaquam animo pauperes sunt, & multi diuites reuera sunt mendici. Auarus congesto pauper in auro est: & modicis contentus, in mendicitate locuples est. Neque Christi Seruatoris paupertas fuit nihil habere; neque Apostoli ac Christiani primitiue Ecclesiæ omnibus rebus destituti erant. sed nihil duntaxat

habe-

Societatis Iesu Paupertas à Calumnijs defenditur.

*Iniqua &
insulsa com-
paratio Poly-
carpi.*

habebant proprium. Neque est quòd hìc Anabaptisticam bonorum communionem Iesuitis obijciat Polycarpus; quam nonnulli non Anabaptistæ solùm, sed & Prædicantes Lutherani ad mulieres extenderunt. Non enim illa bonorum fluxorum ac caducorum communio, aut abdicatio Juris sui, circa ea distribuenda, idcirco vituperanda est, quia ab Anabaptistis quoque vsurpatur; sed illad eis solùm vitio meritò datur, quòd cum ad hanc cõmunionem omnes homines cogere vellent, alios quoque simul nefandos abusus introducerent: Alioqui si quicquid hæretici faciunt, aut Ethnici, Christianis omittendum est; neque comedendum, neque bibendum, aut vxor ducenda fuisset Polycarpo; quoniam hæc hæretici quoque & Turcæ faciunt: imò quoniã plerique ita circa hæc versantur, vt grauius Deum offendant, ac conscientiam suam vulnerent.

*Paupertatis
esse nihil pos-
sidere propri-
um.*

Verùm ridet nihilominus adhuc hanc paupertatem Polycarpus: nihil scilicet possidere tanquam proprium; & tamen interim omnibus quæ velis abundare. Rideas sanè licet, Polycarpe: sed agedum tuis, quæ habes, bonis te abdicces, neges ea tua esse. Id si & tu & quiuis alius facillimè facere potest, tùm demùm affirma, nihil esse paupertatem Religiosam. Omni me dominio, inquis, libens abdicabo, dummodò certus sim, fidelem aliquem fore, qui necessaria & commoda omnia ministret. Vtrum hoc in Religiosa paupertate sit, pro libito vti, frui, quo velis, postea viderimus. Nunc illud responde Polycarpe, an speres te inuenturum talem, cui ita fidas, an non? Si non speres: Certè aliquid in Religione hoc quoque singulare est, quòd habeant Religiosi, quibus ita fidant, vt se probè curatos putent, etiam si nihil ipsi suscipiant curæ & sollicitudinis. Quod si procliuè, cur non vbiq; est? Si in Religione solùm ac in Societate reperitur: igitur etiã aliquid in ea est peculiare, nempe hoc ipsum, quod Meum ac Tuum, omnium bellorum materia, ab ea exulant.

Sed longius progrediendum est Polycarpe, si vis Iesuitarum paupertatem cognoscere. Nō solùm necesse est te abdicere

dices iure dominij bonorum tuorum, sed etiam illi, quibus te alendum committis & curandum, nihil proprij habeāt: aliena liberalitate te & se sustentent. An hoc paratus es facere? simul etiam alieno nutu ac voluntate duci? Certò scio tibi hæc videri talia, quæ fieri non possint. Quod si est tam factu facile, aut tam beatum reddit, quàm tu Iesuitas facis ob immensas opes, cur non hanc potius vitam eligis? Nemini certè persuadebitis continentia quadã animi vos lautiores conditiones non appetere, quippe cùm à vobis neque res sacræ quidem tutæ sint. Sed mittamus ista. Neq; tam opulenta, neque tam facilis Iesuitarum paupertas est, quàm vos facitis: ne dubitetis enim alioqui longè plures hanc vitam sectaturos & electuros: Nullius rei dominium sibi vindicare, modico rerum necessariarum vsu ad vitam honestè transigendam contentos esse, nec in abundantia luxu diffuere, nec in egestate animo collabi, seire abundare & penuriam pati, quanto egeas, non ex cupiditate propria, sed aliena charitate æstimare. Hæc sunt, quæ ad Iesuitarum paupertatem spectant, quæ tantum abest, vt vos imitemini, vt ne capere quidem ob stuporem mentis & impietatem posse videamini.

Nihil ferè dici potest, quod calumnijs non pateat. Negabit enim Polycarpus, penes Societatem nulla esse rerū dominia. Sic penes Societatem sunt rerum dominia, sicut sunt penes Magistratum in ærarium publicum, vt scilicet nemini is proprius thesaurus, sed communi vtilitati sit expositus: Sic ergo redditus annuos recipiunt Iesuitæ, sic possident bona, non vt quisquam ex Societate sibi ea vindicare possit; sed vt toti alicui Collegio tanquam Religiosæ Reipub. cōseruentur, vnde se alere ac sustentare possint. Quamquam hoc quod dico, Collegiorum solummodò est, & eorum locorum, in quibus Tyrones ac Nouitij religiosa disciplina imbuuntur. Domus autem professe, vt vocant, in quib. ij versantur, qui potissima pars huius Societatis sunt; hæc prouentus annuos ne pro templo quidem recipiunt, sed purè ex eleemosynis & mendicatò viuunt. Verùm hoc

Philip. 4.

Societas Iesuitæ
quadã Respu
blica est.Domus Pro
fesse Iesuita
rum nullos
redditus ha
bent.

G

quoq;

quoque inquit, facile esse Polycarpus, dummodo nihil desit. Sed erras ac mentiris. Non ita volunt esse Pauperes Iesuitæ, ut nihil desit; sed ita, ut si habeant, quo egent, illo moderate fruantur; si non habeant, magna animi æquitate eocarcant.

*Refellitur
calumnia
de edificijs
Patrum So-
cietatis
Iesu.
Hist. Ord.
Ies. pag. 91.*

Neque verò sunt tantæ opes Iesuitarum, quantas improbè fingit & mentitur mendacissimus Historicus: *Habent, inquit, palatia, splendidissimas ac regias domos,* imò his magnificentiores. Gaudeo tantas tibi videri opes Iesuitarum, Polycarpe, quia quanto maioris eas aestimas, tanto plus excruciat invidia. Itaque penè tibi hoc concederè, ac illud èt in iusurrarè, Iesuitas, omnes totius Europæ gazas possidere; & maximè talia dicerè, si sperarem ita metuum in Iesuitas invidiam exacuere posse, ut dirumperè. Verùm certò scio non te credere, quod scripsisti, nisi fortè tu Polycarpe nullum unquam Collegiũ videris. Elias certè hoc cum scripsit, grande mendacium, reclamante conscientia dixit. Collegia sunt ampla? Quid mirum cum multi ea inhabitent? Sunt sumptuosè edificata? Quasi sine sumptu maiores ædes, & à multis inhabitandæ edificari possint? Sunt elegantia, sunt concinna? Fortè bonos Architectos nacti sunt. Sunt locis opportunis sita? Igitur salubria & ad benè merendum de ciuibus, apud quos habitant, commoda. Sunt ornata ac splendida? Quem mihi splendorem narras? Si noua, quid mirum? Candent enim parietes, translucent magis in nouis edificijs specularia. Sunt regia palatia? Vbi quæso locorum, & quot regia palatia habitant Iesuitæ? Et; Lustrastinè illa Iesuitarum palatia? Apparent & narrantur talia. Polycarpe appares nequam & Calumniator; nec lac magis lac apparet, quàm tu homo nihili: etiã rumor est talem esse te. Visne credam, & talem perpetuò te appellem? Sed videris, lustraueris, penetraueris Iesuitarum palatia: Cur appellas regia? An pedibus gemmas Iesuitæ substernunt? An laquearibus aurum illinunt? An parietibus aulaa suspendunt? Num per atria cubiculaque tabulas & signa preciosa disponunt? Num vsquam in eorum ædibus regifica dona

ac or